

Slutdokument för konferensen för översyn av åtagandena från Durban (Durban II)

AVSNITT 1

Granskning av framstegen och bedömning av alla intressenters genomförande av Durbandeklarationen och handlingsprogrammet på nationell, regional och internationell nivå, inklusive bedömningen av samtida yttringar av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans

1. Konferensen *bekräftar* Durbandeklarationen och handlingsprogrammet (DDPA), som det antogs vid världskonferensen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans 2001.
2. Konferensen *bekräftar* engagemanget att förebygga, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans som var anledningen till att världskonferensen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans sammankallades 2001.
3. Konferensen *noterar* de ansträngningar som vidtagits på alla nivåer och välkomnar de framsteg som har gjorts när det handlar om att genomföra kraven sedan Durbanförklaringen och handlingsprogrammet antogs.
4. Konferensen *uttrycker oro* för att de utmaningar och hinder som identifierades i Durbandeklarationen och handlingsprogrammet fortfarande behöver adresseras och övervinnas för att på ett effektivt sätt förebygga, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans samt att det fortfarande finns många områden där situationen fortfarande är densamma och där det krävs ytterligare förbättringar.
5. Konferensen *betonar* behovet av att med större beslutsamhet och politisk vilja bekämpa alla former och alla yttringar av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, i alla livssituationer och i alla delar av världen, inklusive sådana som är ockuperade av främmande makt.
6. Konferensen *bekräftar* att alla människor och individer utgör en del av mänskligheten och dess stora mångfald, att alla människor är födda till fria individer med lika värde och rättigheter och avvisar bestämt alla slags doktriner om rasöverlägsenhet och teorier som syftar till att fastställa existensen av så kallade utpräglade människoraser.
7. Konferensen *framhåller återigen* att kulturell mångfald är en stor tillgång för mänsklighetens utveckling och välbefinnande i stort och att den ska värderas, uppskattas, genuint accepteras och anammas som en permanent egenskap som är berikande för våra samhällen.
8. Konferensen *framhåller återigen* att fattigdom, underutveckling, marginalisering, socialt utanförskap och ekonomiska olikheter är nära förknippat med rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans och att dessa företeelser bidrar till att bibehålla rasistiska attityder och sedvänjor, vilket i sin tur skapar ökad fattigdom.

9. Konferensen *bekräftar* regeringsmaktens ansvar för att säkerställa och skydda individens rättigheter inom dess jurisdiktion mot brott begångna av rasistiska eller främlingsfientliga individer eller grupper, eller företrädare för statsmakten.

10. Konferensen *fördömer* lagstiftning, politik och praxis som bygger på rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans som är oförenlig med demokratisk, öppen och ansvarsfull styrning.

11. Konferensen *bekräftar* att demokrati och öppen, ansvarstagande och deltagande styrning på nationell, regional och internationell nivå, som är lyhörd för människors behov och ambitioner, är grundläggande för att effektivt förebygga, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

12. Konferensen *beklagar djupt* den globala ökningen och antalet incidenter av rasistiskt eller religiöst motiverad intolerans och våld, inklusive islamofobi, antisemitism, kristofobi och antiarabism som i synnerhet yttrar sig i nedsättande stereotypering och stigmatisering av människor mot bakgrund av religiositet eller tro, och uppmanar alla medlemsstater i FN att genomföra punkt 150 i DDPA.

13. Konferensen *bekräftar* att allt försvar av nationellt, rasistiskt eller religiöst motiverat hat som bildar grund för diskriminering, fiendskap eller våld ska förbjudas i lag, och bekräftar vidare att all spridning av idéer som bygger på rasistisk överlägsenhet eller hat, eggande till rasdiskriminering samt alla typer av våldshandlingar eller sporrande till sådana handlingar ska förklaras som straffbara handlingar, i enlighet med de internationella kraven på stater, samt att dessa förbud ska vara förenliga med åsikts- och yttrandefriheten.

14. Konferensen *erkänner* att rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans fortfarande är bland de huvudsakliga orsakerna till väpnade konflikter, och de är mycket ofta en av konsekvenserna av sådana konflikter. Konferensen beklagar djupt väpnade konflikter samt etniskt eller religiöst våld och noterar de relevanta kraven från 2005 års världstoppmöte, i synnerhet punkterna 138 och 139.

15. Konferensen *bekräftar* att likhets- och icke-diskrimineringsprinciperna är grundläggande inom den internationella rätten avseende mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt och att de är oumbärliga i kampen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

16. Konferensen *uttrycker sin uppskattning* för de framsteg som gjorts när det handlar om att förbättra situationen för individer som blivit offer för rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans enligt identifieringen i Durbandeklarationen och handlingsprogrammet, samtidigt som konferensen beklagar att rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, inklusive nutida former och uttryck, fortfarande existerar.

17. Konferensen *erkänner* att alla offer för rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans ska ges samma nödvändiga uppmärksamhet och skydd samt lämplig behandling.

18. Konferensen *erkänner* att förebyggande, bekämpning och utrotning av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans är av allra största

vikt och att det utgör en central del i arbetet med att befrämja sammanhållning och fredliga lösningar på spänningar i samhället.

19. Konferensen *betonar behovet* av att öka antalet lämpliga förebyggande åtgärder för att eliminera all form av rasdiskriminering, och betonar den viktiga roll som statsmakter, internationella och regionala organisationer, nationella institutioner för mänskliga rättigheter, medier, icke-statliga organisationer och allmänheten har när det gäller att utveckla sådana åtgärder.

20. Konferensen *noterar med uppskattning* arbetet på lokal och nationell nivå inom olika informationsnätverk som handlar om rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans vilka samlar in relevant information och utvecklar strategier, samtidigt som de lyfter fram och sprider goda exempel som kan vara till stöd både för nationella organ och för institutioner i utvecklingen av strategier för att förebygga, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

21. Konferensen *välkomnar* preventiva initiativ för att bekämpa diskriminering på arbetsmarknaden såsom bland annat program för utbildning och rådgivning riktad till utestängda personer som tillhör en minoritet för att hjälpa dem ut på arbetsmarknaden, program för arbetsgivare som syftar till att bekämpa diskriminering eller öka det kulturella medvetandet, några exempel på mentorskap och positiva åtgärder för rekrytering samt vissa experiment med *contract compliance* [uppfyllande av avtal] och anonyma arbetsansökningar.

22. Konferensen *erkänner* att åtgärder har vidtagits på nationell nivå i alla delar av världen för att främja utbildning om mänskliga rättigheter efter det att Durbandeklarationen och handlingsprogrammet antogs 2001, i synnerhet för att informera den stora allmänheten och för att befrämja respekten för kulturell mångfald.

23. Konferensen *noterar med uppskattning* det ökande antalet initiativ att främja interkulturell dialog och bekräftar behovet av att intensifiera engagemanget mellan alla berörda parter i en konstruktiv och genuin dialog med utgångspunkt i ömsesidig respekt och förståelse.

24. Konferensen *välkomnar* de många medvetenhetshöjande aktiviteter som involverar stater med fokus på att bekämpa rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, även via ekonomiskt stöd till projekt i det civila samhället.

25. Konferensen *noterar med oro* den svåra situation som människorättsförsvare och icke-statliga organisationer står inför, inklusive antirasistiska icke-statliga organisationer, vilket underminerar kampen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

26. Konferensen *välkomnar* en anpassning av lagstiftningen, både på nationell och regional nivå, för att bekämpa diskriminering och offer görande, enligt definitionen i DDPA, vid anställning och praktik, tillhandahållande av varor, faciliteter och tjänster, utbildning, bostäder och offentliga funktioner.

27. Konferensen *påminner om* vikten av en kompetent, oberoende och opartisk domarkår för att i ett rättvist och öppet förfarande fastställa huruvida anklagelser och fakta som föreligger består av handlingar motiverade av rasism, rasdiskriminering,

främlingsfientlighet och liknande former av intolerans enligt internationell rätt om mänskliga rättigheter, för att säkerställa att offren kompenseras och gottgörs på lämpligt sätt.

28. Konferensen *bekräftat* uppmaningen till stater att genomföra alla åtaganden de har ålagts vid internationella och regionala konferenser där de har deltagit, och att formulera nationell politik och handlingsplaner för att förhindra, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

AVSNITT 2

Bedömning av effektiviteten i de befintliga uppföljningsmekanismerna för Durban och andra FN-mekanismer för bekämpning av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans med syfte att förbättra dem

29. Konferensen *noterar med stor tillfredsställelse* de ansträngningar för att förebygga, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans som vidtagits genom alla mekanismer som har fastställts utifrån de krav som ställts av världskonferensen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, det vill säga mellanstatliga arbetsgruppen för effektivt genomförande av Durbandeklarationen och handlingsprogrammet, arbetsgruppen om personer med afrikanskt ursprung och den oberoende framstående expertgruppen (*Independent Eminent Experts Group*), samt de bidrag de har gjort för att genomföra DDPA.

30. Konferensen *välkomnar* den viktiga roll som innehas av den särskilda rapportören för nutida former av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, och alla andra relevanta särskilda förfaranden och mekanismer för bekämpningen av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, samt uppmanar staterna att fullständigt samarbeta med dessa mekanismer.

31. Konferensen *erkänner behovet* av att ytterligare öka effektiviteten i de mekanismer som hanterar eller är inriktade på rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, med syftet att uppnå bättre synergi, samordning, sammanhållning och fullständighet i sitt arbete.

32. Konferensen *bekräftat* sitt stöd för generalsekreterarens särskilda rådgivare för förebyggande av folkmord och dennes mandat, som bland annat fungerar som ett system för tidig varning för att förhindra situationer som kan resultera i folkmord.

AVSNITT 3

Främjande av universell ratificering och genomförande av den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering (ICERD) och vederbörligt övervägande av rekommendationerna från kommittén för avskaffande av rasdiskriminering (CERD)

33. Konferensen *bekräftat* att den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering är det främsta internationella instrumentet för att förebygga, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

34. Konferensen *bekräftar* att fullständigt genomförande av konventionen är grundläggande i kampen mot alla nutida former av och uttryck för rasism och rasdiskriminering som förekommer i världen.

35. Konferensen *noterar* det sätt på vilket kommittén för avskaffande av rasdiskriminering tolkar definitionen av begreppet rasdiskriminering som det står i konventionen, för att bekämpa multipla eller försvårade former av diskriminering.

36. Konferensen *välkomnar* ratificeringen av ICERD av ett antal länder sedan 2001 års världskonferens, samtidigt som konferensen beklagar att målet med en universell ratificering senast 2005 inte uppnåddes.

37. Konferensen *förnyar* därför i detta sammanhang uppmaningen till alla stater som ännu inte har gjort detta att överväga en skyndsam ratificering eller anslutning till konventionen.

38. Konferensen *upprepar* uppmaningen till de stater som har tillträtt konventionen att överväga att anta förklaringen under artikel 14 och göra det möjligt för offer att åberopa den kompensation som föreskrivs och ber de stater som har antagit förklaringen till artikel 14 att öka kännedomen om detta förfarande så att det utnyttjas till fullo.

39. Konferensen *uppmantar* de stater som har tillträtt konventionen att dra tillbaka reservationer som är i strid med konventionens mål och syfte och att överväga att dra tillbaka andra reservationer.

40. Konferensen *uttrycker oro* över den försenade rapporteringen till CERD som förekommer bland stater som tillträtt konventionen, vilket hindrar ett effektivt genomförande av konventionen samtidigt som det försvårar kommitténs arbete och övervakningsfunktion. Konferensen upprepar att stadgearterna är skyldiga att i tid skicka in rapporter enligt artikel 9 i konventionen, samt uppmantar de stater som tillträtt konventionen att uppfylla rapporteringskraven.

41. Konferensen *uppmuntrar* de stater som tillträtt konventionen att i de periodiska rapporterna inkludera information om handlingsplaner eller andra åtgärder som syftar till att genomföra Durbandeklarationen och handlingsprogrammet.

42. Konferensen *erkänner* att rapporteringsförfarandet på nationell nivå ska uppmuntra och underlätta offentlig granskning av regeringspolitik och konstruktiva förbindelser med relevanta aktörer i civilsamhället, vilka ska genomföras i en anda av samarbete och ömsesidig respekt, med målet att verka för att allas rättigheter skyddas av konventionen. Konferensen uppmuntrar mot bakgrund av detta de parter som tillträtt konventionen att samarbeta med nationella institutioner för mänskliga rättigheter och civilsamhället, och vid utarbetandet av de periodiska rapporterna och uppföljningen av dessa.

43. Konferensen *uppmuntrar* icke-statliga organisationer att fortsätta tillhandahålla kommittén relevant information för rapporteringsförfarandet.

44. Konferensen *noterar med uppskattning* den tidiga varning och det snabba åtgärdsförfarande samt det uppföljningsförfarande som etablerats av CERD, vilket vid

tillämpning i samarbete med berörda stater kan bidra till ett effektivt genomförande av konventionen.

45. Konferensen *understryker vikten* av att etablera effektiv nationell övervakning och utvärderingsmekanismer för att säkerställa att alla lämpliga steg har vidtagits för att följa upp de avslutande synpunkterna och kommitténs allmänna rekommendationer.

46. Samtidigt som det huvudsakliga ansvaret för att genomföra åtagandena i konventionen vilar hos staterna *understryker* konferensen att internationella samarbeten och tekniskt stöd spelar en viktig roll för att bistå länder i att genomföra åtagandena i konventionen och uppföljningen av kommitténs rekommendationer. Konferensen uppmanar Kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (OHCHR) att i tid och på begäran tillhandahålla stöd till länder som har kapacitets- och andra hinder.

47. Konventionen *understryker* vikten av och bjuder in de stater som tillträtt konventionen att ratificera ändringen av artikel 8 om konventionens finansiering, och ber att tillräckliga resurser ska avsättas för detta syfte från FN:s ordinarie budget, så att kommittén till fullo kan uppfylla sitt mandat.

AVSNITT 4

Att identifiera och dela med sig av goda exempel som har genomförts på nationell, regional och internationell nivå vid bekämpningen av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans

48. Konferensen *noterar med intresse* exempel på goda exempel från alla nivåer som tillhandahålls av regeringar, regionala och internationella organisationer och andra aktörer, vilket bland annat omfattar institutioner, bestämmelser och lagstiftning för att förebygga, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

49. Konferensen *erkänner* att ett brett utbyte av goda exempel i alla regioner i världen, med syfte att förebygga, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, kan hjälpa regeringar, parlament, den dömande makten, arbetsmarknadens parter och civilsamhället att effektivt genomföra bestämmelserna i DDPA, när det anses lämpligt att anpassa eller kopiera goda exempel, inklusive internationella samarbeten.

50. Konferensen *rekommenderar* att goda exempel som tillhandahålls av regeringar, regionala och internationella organisationer och andra aktörer ska offentliggöras på OHCHR:s webbplats och länkas till avsnittet som innehåller resultaten från konferensen för översyn av åtagandena från Durban (Durban II), i syfte att dessa ska kunna komma till användning och kopieras, och rekommenderar att webbplatsen uppdateras regelbundet och på lämpligt sätt av OHCHR.

AVSNITT 5

Identifiering av ytterligare konkreta åtgärder och initiativ på alla nivåer för att bekämpa och eliminera alla yttringar av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet

och liknande former av intolerans för att främja genomförandet av Durbandeklarationen och handlingsprogrammet (DDPA) och för att ta itu med utmaningar och hinder för att åstadkomma detta, även mot bakgrund av utvecklingen sedan DDPA antogs 2001

51. Konferensen *understryker behovet* av en omfattande och universell strategi för att förebygga, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans i alla former och yttringar i alla delar av världen.
52. Konferensen *betonar* sin beslutsamhet och sitt åtagande för att säkerställa ett fullständigt och effektivt genomförande av Durbandeklarationen och handlingsprogrammet som utgör en solid grund för kampen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.
53. Konferensen *understryker behovet* av att mobilisera den politiska viljan hos relevanta aktörer på alla nivåer som en väsentlig åtgärd för att eliminera rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.
54. Konferensen *bekräftar* den positiva roll som utövandet av rätten till åsikts- och yttrandefrihet samt fullständig respekt för friheten att söka, motta och förmedla information kan spela i bekämpning av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, i linje med de relevanta bestämmelserna i internationell rätt om mänskliga rättigheter, internationella instrument, normer och standarder.
55. Konferensen *uppmanar* staterna att genomföra effektiva mediekampanjer för att stärka kampen mot alla yttringar av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, bland annat genom att sprida och synliggöra DDPA och dess uppföljningsmekanismer.
56. Konferensen *uppmanar* staterna att vidta effektiva, konkreta och omfattande åtgärder för att förebygga, bekämpa och utrota alla former och yttringar av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.
57. Konferensen *uppmanar* staterna att bekämpa straffrihet för rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans för att säkerställa skyndsamt tillgång till rättskipning, och att tillhandahålla rättvis och adekvat upprättelse för offren.
58. Konferensen *understryker* att rätten till åsikts- och yttrandefrihet utgör en av de nödvändiga grunderna för ett demokratiskt, pluralistiskt samhälle och understryker vidare den roll som dessa rättigheter kan spela i kampen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans i hela världen.
59. Konferensen *inbjuder* stater och deras brottsbekämpande organ att samla in tillförlitlig information om hatbrott för att stärka ansträngningarna för bekämpning av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.
60. Konferensen *uppmanar* stater att bestraffa våldsamma, rasistiska och främlingsfientliga aktiviteter utförda av grupper som bygger på nynazistiska, nyfascistiska och andra våldsamma, nationalistiska ideologier.

61. Konferensen *upprepar uppmaningen* till utvecklade stater, Förenta nationerna och dess specialiserade byråer, samt internationella finansinstitut, att vidta konkreta steg för att visa aktning för de åtaganden som beskrivs i punkterna 157, 158 och 159 i Durbandeklarationen och handlingsprogrammet.

62. Konferensen *påminner om* att slaveri och slavhandeln, inklusive den transatlantiska slavhandeln, apartheid, kolonialism och folkmord aldrig får glömmas bort och välkomnar därför åtgärder för att hedra minnet av offren.

63. Konferensen *noterar* åtgärder från länder som, mot bakgrund av dessa historiska tragedier, har uttryckt ånger, erbjudit ursäkter, tagit initiativ till institutionaliserade mekanismer som exempelvis sannings- och försoningskommissioner och/eller återlämnat kulturföremål sedan Durbandeklarationen och handlingsprogrammet antogs. Konferensen uppmanar de som ännu inte har bidragit till att återupprätta offrens värdighet att finna lämpliga sätt att göra detta.

64. Konferensen *uppmanar* alla stater att genomföra generalförsamlingens resolutioner 61/19, 62/122 och 63/5 om transatlantisk slavhandel.

65. Konferensen *uppmanar* stater att bekämpa straffrihet för brottet folkmord i enlighet med internationell lag, i synnerhet 1948 års konvention om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord, och uppmanar därför stater att samarbeta med internationella brottmålsdomstolar enligt bestämmelserna i punkt 82 i DDPA.

66. Konferensen *påminner om* att Förintelsen aldrig får falla i glömska och uppmanar därför alla medlemsstater att genomföra generalförsamlingens resolutioner 60/7 och 61/255.

67. Konferensen *uppmanar* stater att säkerställa att alla åtgärder som vidtas i kampen mot terrorism genomförs med fullständig tagen hänsyn till alla mänskliga rättigheter, i synnerhet principen om icke-diskriminering, och uppmanar alla medlemsstater att genomföra relevanta bestämmelser i generalförsamlingens resolutioner 60/288 och 62/272.

68. Konferensen *uttrycker oro* över de senaste årens ökning av uppvigling till hat, som riktats mot och på ett allvarligt sätt har påverkat folkgrupper och religiösa samfund och personer som tillhör minoritetsfolk och religiösa minoriteter, oavsett om det handlar om användning av tryckta, audiovisuella eller elektroniska medier eller andra sätt, och som har sitt ursprung i många olika källor.

69. Konferensen *är fast besluten*, enligt vad som föreskrivs i artikel 20 i Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (ICCPR), att fullständigt och på ett effektivt sätt förbjuda allt främjande av nationellt, rasrelaterat eller religiöst hat som eggat till diskriminering, fientlighet eller våld och genomföra detta genom alla nödvändiga lagstiftnings-, politiska och rättsliga åtgärder som krävs.

70. Konferensen *uppmanar* stater att stödja åtgärder för att eliminera hindren och för att förbättra tillgängligheten till möjligheter för ökat och mer meningsfullt deltagande när det gäller människor av afrikansk och asiatisk härkomst, urfolk och människor som tillhör nationella eller etniska, religiösa och språkliga minoriteter i samhällets politiska, ekonomiska, sociala och kulturella sfär, och att ägna särskild uppmärksamhet åt kvinnors situation, i

synnerhet det praktiska upptagandet på arbetsmarknaden och i program som syftar till att generera inkomst och sysselsättning.

71. Konferensen *uppmantar* stater att anta ett socialt och mänskliga rättighets perspektiv vid bekämpning av det våld som ungdomar från urfolk och av afrikansk härkomst drabbas av, i synnerhet i områden kring stora städer, och att fokusera på att stärka det sociala kapitalet, ge stöd till och stärka förmågan hos ungdomar från urfolk och av afrikansk härkomst.

72. Konferensen *uppmantar* stater att inrikta sina särskilda åtgärder, inklusive positiv särbehandling eller aktiva åtgärder, strategier eller åtgärder samt nyinvesteringar i hälsovård, folkhälsa, utbildning, sysselsättning, elektricitet, dricksvatten och miljökontroll, på befolkningsgrupper av afrikansk härkomst och urfolk.

73. Konferensen *välkomnar* antagandet av FN:s förklaring om urfolks rättigheter som på ett positivt sätt inverkar på skyddet av offer och uppmantar därför staterna i detta sammanhang att vidta alla nödvändiga åtgärder för att utan undantag genomföra urfolks rättigheter i enlighet med internationella instrument för mänskliga rättigheter och utan diskriminering.

74. Konferensen *välkomnar* att den internationella konventionen om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar trätt i kraft och uppmantar stater att öka ansträngningarna för att skydda de mänskliga rättigheterna för alla invandrare oavsett invandringsstatus.

75. Konferensen *uppmantar* stater att förebygga yttringar av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans vid landets gränsövergångar, i synnerhet gentemot invandrare, flyktingar och asylsökande, och uppmuntrar mot bakgrund av detta stater att formulera och genomföra utbildningsprogram för de brottsbekämpande verksamheterna, immigrationstjänstemän och gränskontrolltjänstemän, åklagare och tjänsteleverantörer, i syfte att göra dem mer uppmärksamma på rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

76. Konferensen *uppmantar* stater att vidta åtgärder för att bekämpa förekomsten av främlingsfientliga attityder gentemot och negativ stereotypering av icke-medborgare, även hos politiker, personal inom brottsbekämpande myndigheter, immigrationstjänstemän och i medier, som har lett till främlingsfientligt våld mot, mord på och utsatthet för invandrare, flyktingar och asylsökande.

77. Konferensen *uppmantar* stater att anta ett allsidigt och balanserat förhållningssätt till migration, inklusive genom att stärka den internationella dialogen om migration, genom att utveckla genuina partnerskap mellan ursprungs-, transit och destinationsländer, och genom att utforska alla möjliga synergier mellan hanteringen av migration och främjande av utveckling, och samtidigt ta fullständigt ansvar för migranternas mänskliga rättigheter.

78. Konferensen *upprepar uppmaningen* till alla stater att se över och, om så är nödvändigt, att revidera immigrations politik som är oförenlig med internationella åtaganden om mänskliga rättigheter, i syfte att eliminera all diskriminerande policy och praxis.

79. Konferensen *uppmanar* stater som ännu inte har lagstiftning till skydd för migrantarbetare med hushållsnära tjänster att anta och upprätthålla sådan, oavsett immigrationsstatus, i synnerhet för kvinnor, och att bevilja arbetare som utför hushållsnära tjänster tillgång till öppna mekanismer för att möjliggöra klagomål på arbetsgivare, och understryker samtidigt att sådana instrument inte får bestraffa migrantarbetare. Konferensen uppmanar stater att skyndsamt undersöka och bestraffa allt missbruk, inklusive dålig behandling.

80. Konferensen *upprepar* att den nationella, regionala och internationella reaktionen och politiken, inklusive ekonomiskt stöd, när det gäller situationen för flyktingar och situationer av interna fördrivningar i olika delar av världen inte får styras av någon form av diskriminering som är förbjuden i internationell rätt och uppmanar det internationella samfundet att vidta konkreta åtgärder för att uppfylla flyktingars behov av skydd och stöd, och att generöst bidra till projekt och program i syfte att lindra deras svåra belägenhet och finna hållbara lösningar.

81. Konferensen *uppmanar* stater att trappa upp ansträngningarna för att bekämpa rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans och att skydda de mänskliga rättigheterna för internflyktingar, att använda omfattande och rättighetsbaserade strategier för att uppfylla sina förpliktelser och att tillhandahålla internflyktingar skydd, stöd och specialiserad offentlig omsorg; och uppmanar vidare stater att söka bestående lösningar för internflyktingar, som kan innefatta ett säkert återvändande, vidarebosättning eller återanpassning under värdiga förhållanden och i enlighet med deras egen vilja.

82. Konferensen *bekräftar* att minoriteters existens och nationella eller etniska, kulturella, religiösa och språkliga identitet ska skyddas, och att de människor som hör till dessa minoriteter ska behandlas lika och åtnjuta mänskliga rättigheter och grundläggande frihet utan någon form av diskriminering.

83. Konferensen *uppmanar* stater att avstå från att vidta diskriminerande åtgärder och från att anta eller upprätthålla lagstiftning som på ett godtyckligt sätt berövar människor deras nationalitet, i synnerhet om sådana åtgärder och lagstiftning gör individen statslös.

84. Konferensen *erkänner* med stor oro förekomsten av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans mot romer/ sinter/ resande och det våld som dessa folkgrupper utsätts för och uppmanar stater att vidta konkreta åtgärder för att förhindra, bekämpa och utrota detta gissel och att ge tillgång till rättvisa och effektiva åtgärder och särskilt skydd för diskrimineringens offer.

85. Konferensen *noterar med oro* den ökade förekomsten av multipla eller förvärrade former av diskriminering och upprepar att sådan diskriminering strider mot de mänskliga rättigheterna och kan leda till särskild utsatthet eller sårbarhet och uppmanar stater att anta eller stärka program eller åtgärder som syftar till att utrota mångfaldiga eller förvärrade former av diskriminering, i synnerhet genom att anta eller förbättra straff- eller civillagstiftningen för att hantera dessa fenomen.

86. Konferensen *uttrycker oro* för att diskrimineringen mot kvinnor och flickor på grundval av ras, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans fortfarande består, och understryker det omedelbara behovet att bekämpa sådan

diskriminering genom att prioritera utveckling av ett systematiskt och konsekvent sätt att hantera frågan för att identifiera, utvärdera, övervaka och eliminera sådan diskriminering mot kvinnor och flickor i enlighet med DDPA.

87. Konferensen *understryker*, mot bakgrund av multipel diskriminering, behovet att behandla alla former av våld mot kvinnor och våld mot barn som en kriminell handling, straffbar enligt lag, samt plikten att tillhandahålla rättvis och effektiv gottgörelse, och vikten av att tillhandahålla särskilt stöd och rehabilitering till offer, inklusive medicinskt och psykologiskt stöd och effektiv rådgivning.

88. Konferensen *uppmanar* stater att skyndsamt granska den omfattning i vilken de har antagit och genomfört politik, program och särskilda åtgärder för att införliva ett genusperspektiv¹ i alla program och handlingsplaner för bekämpning av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans och anmodar stater att inkludera en bedömning av effektiviteten hos sådana program och handlingsplaner i rapporter till relevanta fördragsorgan.

89. Konferensen *erkänner* att även om alla barn är sårbara för våld är vissa barn på grund av bland annat kön, ras, etniskt ursprung, fysisk eller mental förmåga eller social status särskilt sårbara, och uppmanar i denna context stater att hantera de särskilda behov hos ensamkommande migrerande barn och flyktingbarn och att bekämpa sexuellt utnyttjande av barn.

90. Konferensen *erkänner* att offer för slaveri, slaveriliknande sedvänjor, nutida former av slaveri, skuldslaveri, sexuellt utnyttjande eller exploatering av arbetskraft är särskilt utsatta för rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, och att kvinnor och flickor ofta drabbas av multipla former av diskriminering, offer görande och våld; och understryker i det här avseendet att nutida former och yttringar av slaveri behöver undersökas av olika aktörer och ges en mer framträdande roll och prioritering om dessa sedvänjor ska utrotas en gång för alla.

91. Konferensen *uppmanar* stater att anta och genomföra lagstiftning, och att utforma, upprätthålla och stärka nationella, regionala and globala handlingsplaner som integrerar ett mänskliga rättighets perspektiv, som i synnerhet tar hänsyn till kön och ålder, för att bekämpa och utrota alla former av människohandel, i synnerhet när det gäller kvinnor och andra utsatta grupper, med hänsyn till de sedvänjor som utgör en risk för människors liv eller leder till olika former av slaveri och exploatering, såsom skuldslaveri, barnpornografi och sexuellt utnyttjande samt tvångsarbete.

92. Konferensen *uppmanar* stater att stärka bilateralt, subregionalt, regionalt och internationellt samarbete om människohandel, i synnerhet när det gäller kvinnor och barn, och att underlätta arbetet för den särskilda rapportören om människohandel, i synnerhet när det gäller kvinnor och barn, och icke-statliga organisationer som tillhandahåller stöd till offer.

93. Konferensen *uppmanar* stater där personer som utsatts för människohandel äger rum, att säkerställa skydd av och stöd till dessa offer med fullständig respekt för deras mänskliga rättigheter, och att på ett aktivt sätt främja rehabilitering av de som utsatts för

¹ Fotnoten i Durbanförklaringen och handlingsprogrammet är också relevant för slutdokumentet från konferensen för översyn av åtagandena från Durban (Durban II).

människohandel genom att ge dem tillgång till lämplig fysisk och psykologisk vård och relaterade tjänster, inklusive sådana som avser hiv/aids, samt en tillflyktsort, juridiskt stöd och hjälptelefonlinjer, samt att underlätta en säker och värdig återresa till ursprungslandet.

94. Konferensen *noterar* framsteg i antagandet av politik och program för att förbättra prevention och behandling av hiv/aids, i synnerhet bland populationer som löper större risk att exponeras för smittan, och att utrota multipel diskriminering av individer som lever med och påverkas av hiv/aids. Konferensen rekommenderar att stater garanterar allmän och effektiv tillgång till hälsovård, inklusive läkemedel till överkomligt pris, i synnerhet sådana som krävs för prevention, diagnos och behandling av hiv/aids, malaria, tuberkulos och andra pandemier, samt att intensivifiera forskningen för utveckling av lämpliga vacciner.

95. Konferensen *välkomnar* ikraftträdandet av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och dess fakultativa protokoll, och uppmanar stater att på ett effektivt sätt ta itu med de svåra förhållanden under vilka människor med funktionsnedsättning lever, vilka utsätts för multipla eller förvärrade former av diskriminering.

96. Konferensen *uppmanar* stater att överväga att underteckna och ratificera eller ansluta sig till alla instrument som nämns i punkt 78 i Durbandeklarationen och handlingsprogrammet.

97. Konferensen *uppmanar* stater att överväga att underteckna och ratificera eller ansluta sig till alla instrument som antagits efter världskonferensen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, inklusive

(a) Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och dess fakultativa protokoll,

(b) det fakultativa protokollet till Internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,

(c) konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar.

98. Konferensen *uppmanar* stater att bekämpa straffrihet för rasistiskt eller främlingsfientligt motiverade brott, även genom att anta lämplig lagstiftning, samt genom att upphäva eller ogiltigförklara alla lagar och förordningar som skapar eller vidmakthåller rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

99. Konferensen *uppmanar* stater, i enlighet med deras åtaganden för att säkra de mänskliga rättigheterna, att olagligförklara och förbjuda alla organisationer som bygger på uppfattningar eller teorier om en ras eller folkgrupps överlägsenhet på grund av hudfärg eller etniskt ursprung, eller som försöker att rättfärdiga eller befrämja nationalistiskt, rasistiskt och religiöst hat och diskriminering i någon form, och att anta omedelbara och positiva åtgärder som syftar till att utrota all uppvigling till detta, eller sådana diskriminerande handlingar i sig.

100. Konferensen *uppmanar* stater att säkerställa att alla inom deras jurisdiktion, inklusive offer för rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, har tillgång till rättvisa samt tillgång till lämpliga statliga institutioner och mekanismer för att söka upprättelse efter orättfärdig behandling, samt opartisk, rättvis och

lämplig upprättelse eller ersättning för eventuella skador. Konferensen understryker vikten av att tillhandahålla särskilt stöd till offer, inklusive medicinskt och psykologiskt stöd, samt nödvändig rådgivning och understryker dessutom behovet av att öka medvetenheten om möjligheten att vända sig till domstol och att utnyttja andra befintliga rättsmedel, och att tillgången till dessa är snabb och lätt.

101. Konferensen *uppskär* stater att säkerställa att alla fall av rasism och rasdiskriminering, i synnerhet sådana som personal inom brottsbekämpande myndigheter gjort sig skyldiga till, utreds på ett opartiskt och uttömmande sätt i god tid, att de ansvariga ställs inför rätta i enlighet med lagen, och att offer får snabb, rättvis och passande upprättelse eller gottgörelse för eventuella skador.

102. Konferensen *uppskär* stater att inte hemfalla till profilering med stöd av diskriminering förbjuden i internationell lag, inklusive på grundval av ras, etnicitet eller religiös tillhörighet och att förbjuda detta i lag.

103. Konferensen *rekommenderar* stater som ännu inte har gjort det att skapa mekanismer för att samla, sammanställa, analysera, sprida och publicera pålitliga och uppdelade statistiska uppgifter, och att vidta alla andra relaterade åtgärder som är nödvändiga för att regelbundet bedöma situationen för alla offer för rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, i enlighet med Durbandeklarationen och handlingsprogrammet.

104. Konferensen *rekommenderar* stater att utveckla ett system för uppgiftsinsamling, inklusive indikatorer på lika möjligheter och icke-diskriminering, som med upprätthållande av rätten till personlig integritet och principen om självidentifiering, gör det möjligt att bedöma och vägleda utarbetandet av politik och åtgärder för att utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, och att överväga, där det är lämpligt, att söka stöd hos OHCHR.

105. Konferensen *uppskär* stater att inrätta nationella program som utan undantag underlättar tillgången till alla grundläggande former av sociala tjänster.

106. Konferensen *bekräftar* att utrotandet av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans inte bara ska syfta till att främja likabehandling och eliminering av diskriminering, utan även till att främja interaktion, social harmoni och integration, respekt för tolerans och mångfald bland etniska, kulturella och religiösa grupper.

107. Konferensen *uppmuntrar* stater att utveckla nationell kapacitet för utbildning i mänskliga rättigheter, fortbildningsaktiviteter och offentlig information genom att engagera nationella institutioner som främjar mänskliga rättigheter, icke-statliga organisationer och andra berörda aktörer för att bekämpa rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, i linje med handlingsplanen inom ramen för världsprogrammet för utbildning om mänskliga rättigheter.

108. Konferensen *uppmuntrar* alla stater och berörda internationella organisationer att upprätta och utveckla kultur- och utbildningsprogram i syfte att motverka rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans samt att öka samförståndet mellan olika kulturer och civilisationer.

109. Konferensen *uppmanar* stater att genomföra kulturella rättigheter genom att gynna interkulturell och interreligiös dialog och samarbete på alla nivåer, i synnerhet på lokal nivå och på gräsrotsnivå.

110. Konferensen *uppmanar* stater att uppmuntra politiska partier att verka för en rättvis representation av nationella eller etniska, religiösa och språkliga minoriteter inom och på alla nivåer i partisystemet, för att säkerställa att det politiska och rättsliga systemet återspeglar den kulturella mångfald som råder ute i samhället, och att utveckla demokratiska institutioner med mer inflytande för allmänheten för att undvika diskriminering, marginalisering och utestängande från specifika sektorer i samhället.

111. Konferensen *uppmanar* stater att förbättra de demokratiska institutionerna, för att öka delaktigheten och för att undvika marginalisering, utestängande och diskriminering av specifika sektorer i samhället.

112. Konferensen *uppmanar* parlament att regelbundet behandla frågan om rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans, i syfte att stärka lagstiftningen, inklusive lagstiftning mot diskriminering, och att förbättra politiken för bekämpning av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans.

113. Konferensen *uppmuntrar* stater att anta strategier, program och politik, vilket bland annat kan omfatta särskilda åtgärder, inklusive positiv särbehandling eller aktiva åtgärder, strategier eller verksamheter, för att göra det möjligt för offer för rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans att till fullo förstå sina civila, kulturella, ekonomiska, politiska och sociala rättigheter, inklusive via förbättrad tillgång till politiska, rättsliga och administrativa institutioner, och att ge dem större möjlighet att till fullo delta i alla delar och skikt av de samhällen där de lever.

114. Konferensen *uppmanar* alla stater som ännu inte har utvecklat och/eller genomfört nationella handlingsplaner för att bekämpa rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans att utarbeta sådana planer och att övervaka genomförandet i samråd med berörda aktörer, i synnerhet i samarbete med civilsamhället och institutioner som verkar för mänskliga rättigheter.

115. Konferensen *uppmanar* stater, vid genomförandet av punkt 90 i DDPa, att säkerställa att institutioner som verkar för mänskliga rättigheter fokuserar på rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, samt på kapaciteten att bidra till effektiv upprättelse för offer.

116. Konferensen *uppmanar* stater som ännu inte har gjort så att inrätta och utrusta specialiserade organ och mekanismer för genomförande av offentlig politik för att utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, och att med lämpliga ekonomiska resurser, förmåga och kapacitet att övervaka, undersöka, utbilda och vidta medvetenhetshöjande åtgärder för att främja jämlikhet oavsett etniskt ursprung.

117. Konferensen *anmodar* alla stater att skydda människorättsförsvarare, i synnerhet de som arbetar mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, att undanröja eventuella hinder som försvårar ett effektivt arbete i enlighet med internationella standarder och normer för mänskliga rättigheter, och att låta dem arbeta fritt med att främja och skydda de mänskliga rättigheterna.

118. Konferensen *uppmantar* stater att tillhandahålla och, där det är lämpligt, att ge större anslag till organisationer i civilsamhället, bland annat sådana som arbetar mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, för att stödja dem i deras arbete mot detta gissel.

119. Konferensen *erkänner* den sårbara situation som regionala och subregionala organisationer, institutioner och initiativ i kampen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans befinner sig i, även genom sina klagomålsmekanismer, och uppmuntrar till upprättande eller stärkande av regionala mekanismer för att undersöka hur effektiva de åtgärder är som har vidtagits för att förhindra, bekämpa och utrota detta gissel.

120. Konferensen *rekommenderar* att stater samt regionala och internationella organisationer inrättar oberoende organ, i de fall då sådana inte redan finns, för att ta emot klagomål från offer för rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, bland annat med hänsyn till diskriminering inom områdena bostäder, utbildning, hälsovård, sysselsättning eller tillgång till detta, samt andra mänskliga rättigheter.

121. Konferensen *berömmar* medieorganisationer som har utarbetat frivilliga etiska uppförandekoder i syfte att bland annat uppfylla de mål som beskrivs i punkt 144 i Durbandeklarationen och handlingsprogrammet och uppmantar de som arbetar inom medier att konsultera relevanta föreningar och organisationer på nationell, regional och internationell nivå, med stöd av OHCHR, i syfte att utbyta åsikter om detta ämne och att utbyta goda exempel, med hänsyn till mediernas oberoende ställning och internationella standarder och normer för mänskliga rättigheter.

122. Konferensen *understryker återigen vikten* av att förbättra det internationella samarbetet för att uppnå de mål som beskrivs i DDPA i syfte att bekämpa, förebygga och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

123. Konferensen *uppmuntrar* stater att i sina nationella rapporter till FN:s råd för mänskliga rättigheter inom ramen för mekanismen för allmän återkommande utvärdering inkludera information om åtgärder för att förebygga och bekämpa rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

124. Konferensen *anmodar* FN:s råd för mänskliga rättigheter att överväga nödvändiga åtgärder för att förbättra effektiviteten i uppföljningsmekanismerna till DDPA och att säkerställa bättre synergi och komplement i arbetet inom ramen för dessa mekanismer. Mot bakgrund av detta rekommenderar konferensen att FN:s råd för mänskliga rättigheter förbättrar uppföljningsmekanismernas kontaktytor och fokus i syfte att uppnå ökad synkronisering och samordning på alla nivåer, inom deras respektive mandat, inklusive genom omstrukturering och omorganisation av deras arbete om FN:s råd för mänskliga rättigheter anser det vara lämpligt, och att tillåta gemensamma diskussioner och möten.

125. Konferensen *noterar* att den särskilda kommittén för utarbetande av internationella kompletterande standarder har haft sitt första sammanträde och enats om en handlingsplan, i syfte att uppnå fullständigt genomförande av punkt 199 i Durbandeklarationen och handlingsprogrammet.

126. Konferensen *uppmantar* FN:s råd för mänskliga rättigheter, dess särskilda förfaranden och mekanismer samt berörda fördragsorgan, inom deras respektive mandat, att ta fullständig hänsyn till Durbandeklarationen och handlingsprogrammet och resultatet av konferensen för översyn av åtagandena från Durban (Durban II).

127. Konferensen *anmodar* FN:s råd för mänskliga rättigheter att fortsätta gynna interkulturell och interreligiös dialog med ökad delaktighet för alla aktörer, inklusive på gräsrotsnivå.

128. Konferensen *uppmantar* alla internationella idrottsorganisationer att genom sina nationella, regionala och internationella federationer gynna en idrottsvärld fri från rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

129. Konferensen *uppmantar* Internationella fotbollsförbundet att i samband med 2010 års världsmästerskap i fotboll som äger rum i Sydafrika introducera ett väl synligt tema om icke-rasism i fotboll och uppmantar högkommissarien för mänskliga rättigheter i hennes egenskap av generalsekreterare för konferensen för översyn av åtagandena från Durban (Durban II) att göra förbundet uppmärksam på denna uppmaning och att göra andra berörda, internationella idrottsorgan uppmärksamma på rasism inom idrotten.

130. Konferensen *uppmantar* högkommissarien för mänskliga rättigheter att ytterligare öka medvetenheten om kampen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, inklusive medvetenheten om berörda mekanismer och organ, genom OHCHR:s lämpliga aktiviteter och handlingsprogram.

131. Konferensen *upprepar uppmaningen* till OHCHR att fortsätta arbetet med att öka medvetenheten och stödet till kommittén för avskaffande av rasdiskriminering, som en del av den övergripande strävan att stärka fördragsorganen i deras arbete.

132. Konferensen *uppmantar* OHCHR att fortsätta stödja mekanismerna inom ramen för FN:s råd för mänskliga rättigheter för att övervaka genomförandet av DDPA.

133. Konferensen *anmodar* högkommissarien för mänskliga rättigheter att fortsätta att genomföra det mandat som tilldelats OHCHR inom ramen för DDPA på ett fullständigt och effektivt sätt.

134. Konferensen *noterar* OHCHR:s förslag, i samarbete med regionala aktörer i alla delar av världen, att inom ramen för OHCHR:s expertseminarium om kopplingarna mellan artiklarna 19 och 20 i ICCPR organisera en serie expertworkshopar för att nå ökad förståelse av lagstiftningsmönster, rättspraxis och nationell politik i olika regioner i världen vad gäller begreppet uppvigling till hat, för att göra en bedömning av i vilken utsträckning förbudet mot uppvigling har genomförts, enligt föreskrifterna i artikel 20 i ICCPR, utan att det påverkar mandatet för den särskilda kommittén för utarbetande av internationella kompletterande standarder.

135. Konferensen *uppmuntrar* OHCHR att intensifiera sitt samarbete med internationella och regionala organ som driver kampen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans.

136. Konferensen *välkomnar* förslaget från högkommissarien för mänskliga rättigheter att integrera genomförandet av Durbanförklaringen och handlingsprogrammet i det samlade arbetet för mänskliga rättigheter inom hela FN-systemet. Konferensen noterar mot bakgrund av detta med uppskattning att högkommissarien för mänskliga rättigheter planerar att göra detta genomförande till en stående punkt på dagordningen i sina konsultationer på hög nivå med Förenta nationernas partner med vederbörligt beaktande av hela hennes mandat, för att sedan följa upp detta på arbetsnivå i en arbetsgrupp där olika organ samarbetar.

137. Konferensen *understryker behovet* av att relevanta FN-organ och specialiserade byråer inom ramen för integreringen av DDPA tillhandahåller tekniskt samarbete i syfte att förbättra dess effektiva genomförande, och uppmanar mot bakgrund av detta stater att söka stöd för att etablera eller förbättra nationella politiska ramar, administrativa strukturer och praktiska åtgärder för att Durbandeklarationen och handlingsprogrammet ska kunna realiseras.

138. Konferensen *ber* generalsekreteraren att tillhandahålla OHCHR adekvata nödvändiga resurser för att fortsätta genomförandet av Durbandeklarationen och handlingsprogrammet och för att genomföra resultatet av konferensen för översyn av åtagandena från Durban (Durban II) i sin helhet, inklusive genom att stärka och förbättra dess anti-diskrimineringsenhet i syfte att bland annat öka den nationella kapaciteten för att förebygga, bekämpa och utrota rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans genom att på begäran tillhandahålla tekniskt stöd.

139. Konferensen *uppmuntrar* medlemsstaterna att öka sina frivilliga bidrag till OHCHR för att stärka dess kapacitet att säkerställa ett effektivt genomförande av DDPA på nationell, regional och internationell nivå.

140. Konferensen *uppmuntrar* OHCHR att fortsätta stödja stater, på deras begäran, i processen med att upprätta och stärka nationella institutioner för mänskliga rättigheter i enlighet med Parisprinciperna, och genom att genomföra nationella handlingsplaner mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

141. Konferensen *uppmuntrar* medlemsstaterna att bidra till förvaltningsfonden för decennieprogrammet för att bekämpa rasism och rasdiskriminering för bland annat deltagande av människor av afrikansk härkomst, företrädare för utvecklingsländer, i synnerhet de minst utvecklade länderna, icke-statliga organisationer och experter, i arbetet med den mellanstatliga arbetsgruppen för effektivt genomförande av Durbandeklarationen och handlingsprogrammet.

142. Konferensen *välkomnar* Unesco:s viktiga roll och uppmuntrar organisationen att fullfölja sitt arbete i syfte att mobilisera kommunala myndigheter och förvaltningar mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans, i synnerhet genom initiativet koalitionen av städer mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans och dess integrerade strategi för att bekämpa rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och liknande former av intolerans.

143. Konferensen *uppmuntrar* FN-systemet, i synnerhet sekretariatets informationsavdelning, att genomföra effektiva mediekampanjer för att göra det budskap som sprids genom Durbandeklarationen och handlingsprogrammet samt dess uppföljningsmekanismer mer synligt.